

Men alt i alt, som forslaget ligger her, støtter vi det, og vi håber meget, at vi kan få fortsat det, som jeg oplevede det, positive arbejde med de to lovforslag og få dem gjort færdige inden for en relativt kort periode.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er to genfremsættelser, og de problemer, som vi pegede på sidste gang, er ikke løst, i hvert fald ikke formelt, for vi har ikke fået ministerens svar. Vi har heller ikke spurgt endnu, for vi havde jo den omtalte høring, kort tid før valget blev udskrevet. Men som det allerede er sagt, drejer det sig ikke om domstolenes uafhængighed, for den er vi ikke i tvivl om, men om en synliggørelse af domstolenes uafhængighed.

Dette forslag er ikke groet i vores have. Vi mener for så vidt ikke, det var strengt nødvendigt, men hvis andre er i tvivl om, hvorvidt domstolene for menigmand fremtræder som uafhængige, er vi selvfølgelig med på, at der skal gøres noget ved det.

Ministeransvaret er, som det også blev sagt af fru Dorte Bennedsen, en af hurdlerne for Venstre. Derfor bad vi om denne høring, hvor vi hørte forskellige lærde folk, som nok mente, at der i hvert fald var visse områder, hvor vi alligevel havde hånd i hanke med ministeren. Det vil vi nu bede om at få på tryk, og så vil vi spørge ministeren skriftligt, om ministeren er enig i det, der blev sagt af bl.a. Lars Nordskov Nielsen ved den givne lejlighed. Det vil så kunne berolige os et stykke ad vejen, hvis ministeren er enig med Lars Nordskov Nielsen. Lad mig bare være så imødekomende at sige det allerede i dag.

Så er der budgetansvaret. Når nu fru Dorte Bennedsen siger, at så må man vælge mellem ministeransvar og domstolenes uafhængighed, har vi altså den opfattelse, at det jo ikke er det samme som at sige, at domstolene ikke har noget ansvar, og jeg kan godt sige til ministeren her, at det vil vi have løst. Det vil vi have ind som et ændringsforslag, og jeg håber, at ministeren selv vil være indstillet på at stille det.

Vi vil nu stille nogle spørgsmål til Rigsrevisionen om, hvordan det efter Rigsrevisionens opfattelse kan løses, således at der bliver en forpligtethed, og at det nedfældes i loven, at der er en forpligtethed til at rette sig efter Rigsrevisionens anvisninger. Jeg tror, ministeren vil være med på det, for jeg ved jo, at vi er enige om, at på et så væsentligt område som det her, der

drejer sig om de øverste statsorganer, bør der være et meget bredt flertal, når loven stemmes igennem her i Folketinget.

Vi er indstillet på – hvis nu ministeren ville høre efter, hvad det er, vi er indstillet på, gik forhandlingerne måske også lettere – at forhandle disse ting med ministeren, men det er et krav, at vi får præciseret Domstolsstyrelsens forpligtethed over for Rigsrevisionen. Kan det lykkes ved et ændringsforslag, er vi også rede til at stemme for lovforslaget.

Bendt Bendtsen (KF):

Da vores ordfører, fru Gitte Seeberg, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

For så vidt angår forslaget om oprettelse af en domstolsstyrelse, ser vi fra De Konservatives side meget skeptisk på forslaget. Forslaget er som tidligere nævnt en udløber af debatten om magtens tredeling, hvor Justitsministeriet har måttet stå for skud for forskellige påstande om sammenspisthed, og at det skulle være uforeneligt med principperne i grundloven, at Justitsministeriet havde domstolene under sig.

At justitsministeren skulle have domstolene som ressortområde, har aldrig givet anledning til andet end teoretiske problemer. Det afgørende for os er domstolenes uafhængighed i relation til de domme, som bliver afsagt, og ikke den administrative uafhængighed, som der ved dette lovforslag om oprettelse af en domstolsstyrelse er lagt op til. Det, der på dette område adskiller regeringens tanker og Det Konservative Folkepartis opfattelse, er spørgsmålet om ministerens ansvar. Med forslaget lægges hele ansvaret over til den foreslåede domstolsstyrelse. Ministeren fratages instruktionsbeføjelser og det administrative ansvar for domstolene.

Vi mener, det er vigtigt at holde fast i ministeransvaret. Hvordan sikrer vi os, at beramlestiderne ikke løber løbsk, og hvordan sikrer vi os, at det rent bevillingsmæssigt ikke løber løbsk? Hvad nu, hvis bestyrelsen ikke kan overholde budget og økonomi? Ministeren kan end ikke afskedige hele bestyrelsen, hvis uansvarlighed viser sig. Han kan alene indbringe spørgsmålet om afsættelse af enkelte bestyrelsesmedlemmer for Den Særlige Klageret, hvis bestyrelsesmedlemmet gør sig skyldig i grov forsømmelse. Forsømmelse i al almindelighed er således ikke tilstrækkeligt.

Forslaget vil med andre ord betyde en fuldstændig udhuling af ministeransvaret. Justitsministeren skal ikke længere stå til ansvar over